

ne, der har hele bevisbyrden osv.. Det gælder også helt ned i små færdselssager.

Men sådan er det ikke på det sociale område, hvor det er selve folks livsgrundlag, der er på spil. I en af de sager, vi har brugt tid på i Folketinget, om en mand, der er fuldstændig handicappet og afhængig af hjælp hele døgnet rundt, skærer kommunen hjælpen ned til 37 timer om ugen, så han det meste af tiden skal sidde i en stol og ikke har nogen til at hjælpe sig, når han skal på toilettet, og derfor ikke kan komme på toilettet. Det tog ham flere år med både klagesystem og domstole osv., før han fik omgjort den afgørelse.

Havde det været en straffesag, hvor man havde villet sætte ham i fængsel, jamen så havde vi haft en række regler, der kunne hjælpe ham, men det har vi ikke på det sociale område. Det synes jeg da er værd at se på. Og det kan jeg ikke forstå at ministeren er så fuldkommen afvisende over for, men vi må så prøve ved hjælp af Retsudvalget at få belyst en række af de her områder. Så kan det være, at også socialministeren bliver mere opmærksom på, at der er nogle ting, hvor vi kunne se på, hvad det er for en lovgivning, vi laver på området.

Kl. 12.40

Det er jo det, vi beskæftiger os med i Folketinget: Hvilken lovgivning skal der være, og hvilke muligheder skal kommunerne og andre myndigheder så have for at leve op til den lovgivning? Det synes jeg kunne være væsentligt at se på, og det håber jeg så vi kan starte med at gøre i Retsudvalget.

Så bare for at tage et par enkelte af ministerens indvendinger, som andre ordførere jo har henvist til, så afviste ministeren f.eks., at der var behov for at se på klagevejledning, for Ankestyrelsen havde udsendt en pjece om, hvordan man skulle skrive en klagevejledning.

Det, der er foreslået her, er, at man ser på klagevejledning i forhold til folk, der ikke kan læse. Så hjælper det jo ikke meget, at kommunerne har fået en pjece om, hvordan man skriver en klagevejledning, når det, der er foreslået at kommissionen skal se på, er, hvordan man sikrer, at de, der ikke kan læse en klagevejledning, også får en ordentlig vejledning. Det har jeg ikke hørt noget svar fra ministeren om.

Med hensyn til retshjælp siger ministeren: Jamen retshjælp er jo til brug for tvister, der skal være sagkyndig bistand i stedet for. Retshjælp, den almindelige offentlige gratis retshjælp er ikke beregnet på brug til tvister. Der møder bor-

gerne op og kan spørge om hvad som helst. Det kan være spørgsmål om deres sociale rettigheder, det kan være spørgsmål om testamenter og alle mulige andre ting. Her mangler der altså mange steder ordentlig mulighed for god retshjælp, og derfor synes jeg, det kunne være værd for en kommission at se på, hvad erfaringerne er for de retshjælpe, man har, og hvor stort behovet er for at udvide den retshjælp.

Det kunne også være, at det var en lettelse for myndighederne, hvis borgerne i større omfang gik til en retshjælp og fik det afklaret. Faktisk er det ofte sådan, at en god retshjælp afhjælper en tvist, fordi borgerne får noget viden om, hvad deres rettigheder er, og det viser sig, at de ikke havde den retsstilling, de troede, de havde, og derfor slet ikke behøver at klage. Det kan også være, at retshjælpen kan fortælle dem, at de faktisk har fået medhold i det brev, de har fået, men de troede, at brevet var et afslag. På den måde kan man undgå en klagesag.

Med hensyn til ikkeproportionale sanktioner siger ministeren, at vi ikke skal gøre kontanthjælpssystemet og dagpengesystemet ens. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er to vidt forskellige systemer. Det, jeg bare prøver at påpege, er, at nogle af sanktionerne er helt ude af proportioner. Hvad enten vi sammenligner med dagpengesystemet eller andre områder, hvor man har straf, så er det, at man, fordi man har begået en fejl, skal tilbagebetale sin kontanthjælp for flere år, en meget, meget voldsom sanktion. Det synes jeg der kunne være behov for at man kigger på med nogle af de mennesker, der har forstand på området.

Så jeg håber, at vi får en god debat i Retsudvalget, og at vi kan komme videre. I hvert fald kan man jo glæde sig over, at når vi får et andet flertal, så vil vi også kunne få en kommission, der kan se på retssikkerhed på det sociale område.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg føler mig kaldet til at sige, at det er rigtigt, at der ikke findes nogen onde kommuner, men det jo sådan den jargon, man hører hele tiden, om de der onde kommuner, uden at der er nogen, der så i øvrigt præciserer, hvad det er for nogle. Så det er bare en del af den jargon.

Det, jeg ville gribe fat i, var det eksempel, som fru Line Barfod kom med i starten af sin ordførertale, nemlig om den her borger, der havde problemer med en tandlægeregning, og hvor